

[Madsen-Mygdal.]

Gang indsatte i Forslaget, der har gjort Loven uanvendelig, det bærer Amdsudvalgenes Udtalelser tydeligt Vidnesbyrd om.

Nu foreligger der fra Flertallets Side, som vi har hørt det, en Række Ændringsforslag, om hvilke det maa siges, at de vel i nogen Grad betegner en Imødekommen af Udvalgenes Ønsker, men ganske vist Imødekommen paa en saadan Maade, at man stadig bliver hængende ved de samme Indskrænkninger i Udvalgenes Virksomhed, som blev indsat i Foraaret, og som man altsaa nu ikke vil eller kan frigøre sig fra. Flertallets Ændringer er vel Forbedringer, det skal jeg ikke nægte; men disse Forbedringer er i den Grad utilstrækkelige, at der ikke er Tvivl om, at selv med disse Ændringer vil Lovens Anvendelighed i det praktiske Liv være meget ringe.

En stor Del af Flertallets Ændringsforslag er af rent formel Natur, og disse Ændringer kan vi fra vor Side give vor Tilslutning. Det samme gælder Forslaget om at forhøje Laanenes Maksimalbeløb fra 8 til 10 pCt. af Ejendomsskyldværdien og fra 6 000 til 8 000 Kr. pr. Ejendom. Det er netop de Tal, som vi har stillet Forslag om, og det er da ogsaa en Selvfølge, at vi kan stemme for dette Ændringsforslag fra Flertallets Side, der altsaa er fuldkommen sammenfaldende med vort Forslag.

Den Ændring, der er foreslaaet under § 5, som giver Amdsudvalgene Myndighed til at indkalde alle Kreditorerne til Forhandling, er en Opfyldelse af et Ønske, der er fremsat fra flere Udvalgs Side, og vistnok et berettiget Ønske. Vi kan fra vor Side ogsaa give vor fulde Tilslutning til dette Ændringsforslag.

Derimod er der en Række Omraader af afgørende Betydning, hvor Flertallets Forslag efter vor Opfattelse er ganske utilfredsstillende, og hvor vi derfor har stillet Underændringsforslag. Det gælder først og fremmest med Hensyn til Laanegrænsens Fastsættelse, idet vi fra vor Side stadig maa anse Ejendomsskyldværdien for et meget daarligt Grundlag. Flertallet foreslaar ganske vist at forlænge Amdsudvalgenes Bemyndigelse til at forhøje eller nedsætte med 10 pCt. udover den Tidsbegrænsning, som var sat i den nugældende Lov. Efter vor Opfattelse vil dette Spille- rum paa 10 pCt. imidlertid ikke altid være tilstrækkeligt, og vil man alligevel tillægge Udvalgene en saadan Beføjelse til at skønne, er det bedre at lade Udvalgene skønne frit, naturligvis med den Begrænsning, at deres Skøn skal være underkastet det ministe-

rielle Udvalgs endelige Afgørelse. Naar vi stadig mener, at Ejendomsskyldværdien paa dette Omraade er et daarligt Grundlag, er det, fordi Ejendomsskyldvurderingerne ligger forskelligt fra Egn til Egn, fra Amt til Amt. Det afgørende i denne Forbindelse er ikke, hvad Vurderingsraadene har sat Ejendommen til; det afgørende er, om der er Mulighed for at opnaa frivillig Akkord og finde det Tal, som faktisk er Udtryk for Ejendommens Værdi i Øjeblikket i Handel og Vandel. Der kan ved en Ejendom være foregaaet store Ændringer siden sidste Vurdering, og den Maade, hvorpaa Vurderingen nu foretages med en procentvis generel Nedsættelse, betyder ikke, at saadanne Ændringer bliver optaget i Vurderingen; det er imidlertid givet, at hvis Kreditorerne skal gaa ind paa frivillig Akkord, vil det for dem være bestemmende, at Ejendommen fastsættes til en Værdi, der virkelig svarer til, hvad den kan sælges for; de gaar ikke ind i frivillig Akkord, hvis de tror, Ejendommen kan udbringes til mere, det kan man ikke kræve af dem, og derfor maa der være en vis Frihed, en vis Bevægelighed, og vil man ikke indrømme den, er man med til at hindre Akkord i en Række Tilfælde, hvor den ellers kunde opnaas, og hvor det vilde være fuldkommen rimeligt, at den blev opnaaet.

Et stort Tal af Amdsudvalg har gjort opmærksom paa, at Lovens Krav om, at de i Akkorden deltagende Fordringer i alle Tilfælde skal nedbringes til 30 pCt., før der kan gives Statslaan, skaber en afgørende Hindring for Opnaaelse af Akkord. Ja, under Lovforslagets Behandling i Foraaret gjorde vi opmærksom paa, at denne Fastsættelse af en bestemt Maksimumsgrænse for Restlaanene betød en meget alvorlig Hindring for Akkordlovens Anvendelse og tilmed betød en stor Uret mod dem, der deltager i Nedskrivningen ved en Akkordordning. Det er navnlig dette Krav om Nedsættelse af Tilgodehavendet til 30 pCt., der i visse Kredse af Befolkningen, hos Købmænd, der har Tilgodehavender, hos Haandværkere, der har udført Byggearbejde, og hos andre næringsdrivende, har vakt saa stor Modvillie mod hele denne Lovgivning. Det er ogsaa ganske ubilligt, at man stiller dette Krav, at Tilgodehavenderne i alle Tilfælde skal nedbringes med mindst 70 pCt. Ved at opretholde denne bestemte Fordring, favoriserer man nemlig de stærkest forgældede Landmænd, man udelukker Akkord i de Tilfælde, hvor Gælden kun i ringe Grad overstiger Værdierne. For en mindre Landejendomsbesidder, der har en Ejendom,